

HÁDANKY – domáce zveratá

Nohy má lopaty, zobák má rohatý, vo vode sa mága a hovorí gá-gá. /hus/

Celá v perí s dlhým krkom, gága deťom nad potokom. /hus/

V potoku si oprať skúša biele pierka do vankúša. /hus/

Ide pani po moste, periny má na chvoste. /hus/

V bielom rade sa vždy zídu, zaplávať si spolu idú. /husi/

Vo vode vie dobre plávať, chodí vie aj po zemi. Keď je v krdli rada gága a trepoce krídlami. /hus/

Nohy má lopaty, zobák má rohatý, páperové šaty. Vo vode sa mága a hovorí:
„Gágá!“ /hus/

Je to ľahké, tak to skús, zagágať tak ako..? /hus/

V potoku si oprať skúša biele pierka do vankúša. /hus/

Nie je hus a nie je sliepka, nie je ani mačka. Vo vodičke na potoku najradšej sa plačká. /kačka/

Nohy má lopaty, zobák má rohatý, páperové šaty. /kačka/

Žlté hrudky z vajíčka, majú očka na líčkach. S mamičkou sa do vôle, vyčľapkajú vo vode. /káčatká/

Čaká ticho v kúte vpravo, chvostíkom tam vrtí hravo. Malé ušká, labky biele, vždy vypije mliečko celé. /mačiatko/

Namáča si fúzy v mliečku, vyhrieva sa na slniečku. Dvíha hore dlhý chvost a pradie si popod nos. /mačka/

Von sa driape po jabloni, doma zase klbko honí, pri stodole v čiernej skrýši,
ponaháňa všetky myši. /mačka/

Mliečko na fúzoch, myška v pazúroch. /mačka/

Ticho sedí, pradie nite, ktoré nikdy nevidíte. /mačka/

Dlhé fúzy, ostré drápy, sivú myšku raz-dva lapí. /mačka/

Umýva sa, vody nemá, učeše sa bez hrebeňa. Sadne si mi na kolená a začne priasť
bez vretena. /mačka/

Krátke uši, fúzy sivé, štyri nôžky pohyblivé, pazúrky v nich ukryté, nože deti
uhádnite. /mačka/

Umýva sa, vody nemá, učeše sa bez hrebeňa. Sadne si mi na kolená a začne priasť
bez vretena. /mačka/

Krátke uši, fúzy sivé, štyri nôžky pohyblivé, pazúriky ukryté. Pozor, deti!
Uhádnite! /mačka/

Kto pradie, a nikdy nič nenapradie? /mačka/

Dlhé fúzy, ostré drápy. Sivú myšku raz-dva lapí. /mačka/

Zrníčko vždy nájde v sade, na detičky počká. Je to mamka – sliepka, voláme ju..
/kvočka/

Býva u nás v kuríne, patrí k našej hydine. /sliepka/

Na smetisku hrabe, hľadá žitko, mak. Keď vajíčko znesie, povie kotkodák.
/sliepka/

Je to vták, no nie je z lesa. Má hrebeň, no nečeše sa. Má krídla, no nevie lietať.
Skoro ráno začne spievať. /kohút/

Korunu má, no kráľ nie je. Ráno budí, hlásnik nie je. /kohút/

Kto to stále kikiríka svoju pieseň strohú? Všetky sliepky a kurence stráži pyšný ...

/kohút/

Vlasy nemá, hrebeň nosí, ostrôžky má, chodí bosý. /kohút/

Po dedine chodí budík, ktorý ráno ľudí budí. Nie je v noci na stolíku, ale drieme na pántiku. /kohút/

Na hlave má hrebeň, aj keď nemá vlasy, na nohách ostrohy, nový deň nám hlási.

/kohút/

Ktože ráno skoro vstáva, slniečko nám privoláva? Aký živý budiček, budí krdel' kuričiek? /kohút/

Hrebeň má a nečeše sa, ale robí krik, za svitu, keď snívať chce sa, je to.. /kohútik/

Žlté ako púpava, bystré ako šidlo. Keď ho niečo vyplaší, šuch mamke pod krídlo.

/kuriatko/

Na škrapinu ťuká-už nechcem byť dnuhá, chcem von na slniečko, mám chuť na zrníčko. /kuriatko/

Malá žltá guľôčka ako hebký zamat, obyčajnú sliepočku máva ono za mať.

/kuriatko/

Štyri dupitance, štyri poťahance a dva popichance, jedenásty chvost. /krava/

Na predku vidlica, na prostriedku súdok a na konci metla. /krava/

Mučí, nie však v mučiarni, máš z nej mlieko v mliekárni. /krava/

Vpredu rohy, vzadu metla, čo ovady z chrbta zmetá. Živý mlynček melie trávu, vytláča z nej bielu šťavu. /krava/

Žuje trávu, žuje seno, pozerá sa na mňa nemo. Zrazu nahlas zvolá mú, nestúpaj mi na slamu! /krava/

Kto nám sladké mliečko dáva? To je ľahké je to.. /krava/

Nie je starec, a má bradu, nie je býk, a má rohy. Nie je krava, a má mlieko. /koza/

Dva rohy a brada – hrôza! Vari čert? Nie, je to .. /koza/

Hoc má dlhú bradu, nevie ti dať radu. /koza/

Má to rohy aj bradu, chráň si pred ňou záhradu. /koza/

Kto chodí spať obutý? /kôň/

Beží rýchlo ako strela, jeho jazda je vždy smelá. /kôň/

Kopýtkami bubnuje a pod sedlom zrýchľuje. /kôň/

Keď som ešte veľmi malý, nechajú ma skákať, hrať, len čo trošku povyrastiem, už ma začnú zapriať. /kôň/

Hudry, hudry, hudruje, pierka si nafukuje. /moriak/

O ovce sa dobre stará vodca čriedy, statný.. /baran/

Keď ju pustia na lúku, prechádza sa v kožuchu. Zvonček malý na krku vyhráva jej do kroku. /ovca/

V lete pre žinčicu, v zime pre baranicu. /ovca/

Vo vlnenom svetri, vlka z lesa vetrí. Potom, keď ho zočí, vždy o pomoc bľáčí. /ovca/

Vlnené kožúšky pasú sa pošušky, biele, čierne, strakaté, isto ich už poznáte. /ovce/

Ostrihané cingilingi, kde ste dali kožušinky? Každá máte štyri nôžky, poniektoré po dva rožky. /ovce/

Nový kožuch stále nosí, nôžky chladí v kvapkách rosy. Kričí iba bé bé bé, dnes sa strihať nechceme! /ovca/

Hoci ešte nevidí ťa, štekaním ťa hlasno víta. /pes/

Musí bývať v malej búde, má však reťaz, ťažko ujde. Zlostne na mňa šteká, hav, nový domov pre mňa sprav! /pes/

Býva v domci drevenom, v noci stráži celý dom. /pes/

Schováva si svoje kosti, potajme sa na nich hostí, neponúkne nimi hostí. /pes/

Vo dne mlčí, v noci vrčí. /pes/

Havká, havká, hryzie kosti, aj na mňa sa občas zlostí. /pes/

Stráži dom a nemá pušku, zbadá letieť každú mušku. /pes/

Krúti sa, pod nohami moce sa. Ak ho ľúbiš naozaj, chlieb mu veru nedávaj! Daj mu veľkú kosť, nebudeš mať starosť. /pes/

Strážitiť dom sú jeho hlavné povinnosti, veľmi rád má kosti. /pes/

Som najlepším strážnikom, a predsa ma neplatí nik. /pes/

Môj chlpatý kamarát, hrá sa so mnou veľmi rád. /pes/

Chodia o ňom klebety, že nie je vzorom čistoty. Miesto chvosta uzlík malý, na nose mu gombík žiari. /prasa/

V blate rado vyvára sa každulinké správne.. /prasa/

To ružové krochkadlo, má na nose rýpadlo. /prasa/

V blate sa vždy rado váľa, zafúľa sa, to sa stáva. Zakvíka a začne jesť, vraj sa nechce kúpať dnes. /prasa/

Každý mu to prepáči, že všade pchá rypáčik. /prasa/

Je stá malý koník. Nie, nie je to poník. Žerie bodľač, robí „hík“, pracovitý ... /somárik/

Sivú srst' má – nie je vlk, dlhé uši – nie je zajac, kopýtko – a nie je kôň. /somárik/

Krídlaté šidlo po lúkach chodilo, i jedlo i pilo, sladkosť domov nosilo. /včela/

Lieta z kvietku na kvietok, zhŕňa sladký majetok. Ak ho držíš v hrsti, zlepia sa ti prsty. /včela/

Keď má ten hmyz veľký smäd, sadne na ružu a kvet. Pije nektár, robí med, no v žihadle má aj jed. /včela/

V kvietkoch bzučí a peľ zbiera bystrá, pracovitá ... /včela/

Bzučí cestou na stý kvet, do košíčka zbiera med. /včela/

Veľké uši, chvostík malý, čím by sme ho kŕmiť mali? On nemá chuť na zmrzlinku, rád kapustu, ďatelinku. /zajac/

Dlhé uši, rýchly beh, ušiel mi na druhý breh. Prinesiem mu mrkvu hneď, aby sa mi vrátil späť. /zajac/

Prečo jedno dlhé uško sedí ako pajác? Prosí trochu ďatelinky, veď je predsa.. /zajac/

Veľké uši, ňufák malý, dávajú mu mrkvu vari? /zajac/

Pristanú mu dlhé uši a to bežcom iba sluší. /zajac/

Poskakuje ako pajko, huňatý, ušatý, maličký.. /zajko/